

kulturo ter tako ubijajo nje narodni, hrvatski značaj.“ To stališče sme biti stališče ene struje in mora biti eden izmed kulturnih principov vsega naroda, vsemu narodu zavladati pa ne sme, pa tudi ne more. O prvem letošnjem zvezku naglašam odločno, da sestavki, kakor je pismo „Grete“ „Miciki“ (str. 7.–8), nadalje „Pustolovine jednog hrvatskog purana“ (str. 23. sl.), ne spadajo v list, ki hoče gojiti kakršnokoli kulturo, že radi jezika ne, ki spominja na karnevalska jutra, ko ljudje ne vedo, kateri jezik da še govore.

Dr. Fr. Ilešič.

Poesia. Rassegna internazionale diretta da E. T. Marinetti. Milano. Redazione Via Senato 2. — V majski številki lanskega leta je priobčila ta odlična laška revija pod naslovom „Poesie slovene“ tudi tri slovenske pesmi v laškem prevodu, in sicer Murnovo „Urok“ (Incantesimo), Zupančičevo „Meni se hoče“ in Prešernovo „Zvezdogledom“ (Agli astrologhi).

Krytyka. Ta v Krakovu izhajajoči literarno-socijalni mesečnik se je ob novem letu znatno povečal in je sedaj razdeljen na dva popolnoma ločena dela: politični in literarni. V drugem ima kot sotrudnike najznamenitejše poljske pesnike in pisatelje, ponajveč pa je posvečen ta del literarno-estetični kritiki in „listom“, ki so se po novem letu izpopolnili z listi iz vseh slovanskih slovstev. Ker pa je slovansko vprašanje tudi za Poljake postalo aktualno in se ne more več molče prezreti, mu posveča „Krytyka“ tudi v svojem političnem delu precej prostora. Sicer je stališče, na katerem stoji v tem oziru, zelo enostransko, a vendar je že fakt, da se mora poljsko politično glasilo pečati s slovanskim vprašanjem, znak časa, znak, da se tudi na Poljskem v tem oziru svita. Prvi prispevek s slovanskih tal je bil v januarški številki članek dr. Tad. Stan. Grabowskega o „Aneksiji Bosne ter Srbih in Hrvatih.“

Splošni pregled.

Prešernov mrtvaški list. Med starimi listinami pokojnega sorodnika sem našel menda edini še ohranjeni izvod mrtvaškega lista Prešernovega. Tiskan je na preprost, mehak papir običajne široke oblike. Besedilo obroblja ozek črn okvir, zgoraj okrašen s sarkofagom; ob vsaki strani stoje ob njem pod cipresami žalujoča žena z žaro. Velika kamenita rakev je ozaljšana s križem s krilato uro na pesek, z ugaslo plamenico in dr. Besedilo pa slove:

„Slovenskimu društvu v Ljubljani je dal gospod vodja narodske straže v **Krajnji** žalostni prigodek na znanje, | de je naš slavni pésnik gospod

FRANCE PREŠERIN,

dohtar pravice in c. k. pravdosrednik v **Krajnji**, 8. dan tega mesca ob osmih dopoldne, po dolgi bolezni in | previden s smèrtnimi zakramenti umerl.

Pogreb bo v **saboto**, 10. dan tega mesca, ob **desetih** dopoldne.

Slavnimu možu poslednjo čast skazati, povabi slovensko društvo prijatle in znance rajnciga, vse ude slo- | venskiga društva, in sploh vse domorodce, naj pridejo v saboto v **Krajnj** k pogrèbu.

V *Ljubljani* 8. dan svečana 1849.

Natisnil *Jožef Blaznik.*

Rado Murnik.